

РЕШЕНИЕ

№ 1231

гр. София, 25.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11682** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 08.10.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав по НАХД № 9006/2020г. е отменено Наказателно постановление /НП/ № 465334-Ф 486364/06.11.2019г., издадено от началника на Отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на Националната агенция за приходите /НАП/, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ вр. чл.118, ал.4 вр. чл.185, ал.2 вр. ал.1 ЗДДС.

Решението е обжалвано от административнонаказващия орган като с доводи за неправилно приложение на закона се моли за отмяната му и вместо това – потвърждаване на НП. Съображенията са за неправилност на извода на решаващия съд, че е нарушено правото на защита на наказаното лице. Поддържа, че квалификацията на нарушението не нарушава съществено правото на защита на наказаното лице, тъй като фактите по извършване на нарушението са подробно описани. В съдебно заседание поддържа направеното искане чрез юрк.Н., който претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационното оспорване, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неправилност на обжалвания съдебен акт.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 14.05.2019г. срещу дружеството е съставен акт за установяване на административно нарушение за това, че на 09.05.2019г., в 11:00 часа при извършване на оперативна проверка в търговски обект щанд за бижута „Е. J.”, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от жалбоподателя, е било установено, че разчетената касова наличност в момента на проверката на фискалното устройство на обекта, /което е имало функция за служебно въвеждане и за служебно извеждане на суми/, съгласно отчета на фискалното устройство е била в размер на 50 лева, а фактическата наличност намерена в касата е била в размер на 147 лева, при което е била установена положителна разлика в размер на 97 лева – нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18.

Въз основа на така съставения акт било издадено атакуваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл.53 ЗАНН, на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът е обосновал извод за незаконосъобразност на процесното НП като издадено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в нарушаване на правото на защита на санкционираното лице. Изложените съображения са, че избраната цифрова квалификация - чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 и размера на наложената имуществена санкция - 3000 лева, водят до непреодолими вътрешни противоречия, тъй като размерът на санкцията по ал.1 на чл.185 ЗДДС, към която препраща ал.2, изр.2-ро на с.р. установява минимален размер от 500 лева и максимален размер от 2000 лева, а от друга страна ал.2, изр.1-во на чл.185 ЗДДС, установяваща минимален размер на санкцията за юридически лица от 3000 лева и максимален размер от 10 000 лева не съдържа препращане към размера на санкцията, посочен в ал.1 на чл.185 ЗДДС. Това според съда, е създадо положение на неяснота за какво нарушение е санкциониран търговеца – дали защото нарушението му на нормативните актове по приложението на ЗДДС е довело до неотразяване на приходи (на което сочи размера на санкцията) или нарушението му е било квалифицирано по по-лекия състав на чл. 185, ал. 2, изр. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС, тъй като нарушението му не е довело до неотразяване на приходи. Според съда дадената за нарушението цифрова квалификация обосновава, че АНО е приел, че нарушението не води до неотразяване на приходи. Избраният размер на санкцията обаче съответствал на обратната квалификация на нарушението – по чл.185, ал.2, изр.1-во ЗДДС. Това противоречие според съда се задълбочава от изложеното в дадените от служителката на санкционираното дружество писмени

обяснения, в които тя изрично е посочила, че разликата в касовата наличност се дължи на извършена продажба, за която поради заетост служителката не издала касова бележка. Същевременно в НП липсвали констатации/изводи на АНО дали извършеното нарушение е довело или не до неотразяване на приходи.

Решението е правилно като изводите на решаващия съд се споделят от настоящата инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни – чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК. В допълнение следва да се посочи, че дадената за нарушението правна квалификация не е посочена в привръзка – изписано е дословно „чл.185, ал.2 от ЗДДС чл.185, ал.1 от ЗДДС“ като по този начин волята на административнонаказващия орган е абсолютно неустановима. Така посочените противоречия съставляват нарушение на процесуалните правила от категорията на съществените, тъй като са довели до ограничаване на процесуалните права на санкционираното дружество. Съответно наличието на допуснато съществено процесуално нарушение опорочава административнонаказателното производство и обуславя незаконосъобразност на атакуваното НП на формално основание. Като го е отменил съдът е постановил решението си при отсъствие на отменителни основания.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.10.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав по НАХД № 9006/2020г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.